

Xalet al carrer del Dipòsit número 19

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carrer del Dipòsit, número 19
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.442708281987
Longitud: 2.0759440086518
UTM Est (X): 422807
UTM Nord (Y): 4588316

Classificació

Número de fitxa 08205 - 491
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: És necessària la reparació dels paraments.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-210.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 2985801DF2828F0001WF
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dl., 04/12/2023 - 08:44

Descripció

Xalet d'estil eclèctic d'inspiració centreeuropea, construït a les primeres dècades del segle XX. És format per un cos central de planta rectangular, amb cossos als laterals que sobresurten, tot formant una planta en forma de U invertida. S'intueix que l'edifici ha estat ampliat i reformat a la part esquerra de l'immoble, on hi ha un cos amb una galeria sobresortint. El conjunt consta de planta baixa i pis.

El cos central presenta una composició no simètrica, caracteritzada per la teulada plegada, a l'estil holandès, amb tres d'obertures superiors que coincideixen amb els eixos dels plecs. A la planta baixa hi ha la porta d'entrada i finestres a cada costat. Al primer pis hi ha altres finestres. Les obertures són amb arc carpanell rebaixat, i el parament és arrebossat a imitació de carreus. El ràfec està fet amb caps de biga de fusta.

Sobre el garatge, situat a la dreta de l'edifici, hi ha un porxo amb arc rebaixat que, a la planta superior, es complementa amb una pèrgola amb columnes d'estil corinti que ornamenta l'amplia terrassa que ocupa aquesta part del xalet.

Història

El nom del carrer on se situa l'habitatge es deu al dipòsit d'aigua construït per donar servei a l'antiga Colònia. A partir d'aquest element de planta circular s'organitzen totes les parcel·les d'aquesta zona.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general.

En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

